

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. Nullus dubinat 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

varietate ventorum & turbine difficiles & protervi fiunt, alii propter aquas, alii propter cibos, qui ex terra non solum corporibus commodi aut incommodi oriuntur, verum etiam animis quoque non minus officiunt. Ut hinc recte dixerit S. Pont. in e Quia diversitatem s, inf. De concessione diversitatem corporum diversitatem iapē

sequi animalium. Intellige autem has omnes præsumptiones ita constitutas esse, quod recipiant probatores in contrarium. Cetera vide apud Alciatum & Menoch. qui latissimè de præsumptionibus scripserunt: nos brevitatè studemus.

In Cap. Nullus dubitat 4.

S U M M A R I A.

1. Qualiter presumatur contra eum, qui dilationibus subterfugit judicium.
2. Reus citatus & contumax qualiter puniatur.
3. Absens quando pro confesso habetur.
4. Delictum ex fuga non recte probatur.

Mirabile est, quod hoc textu dicitur, cum pro confesso haberi, qui dilationibus subterfugit judicium. Similis sententia est in san. Decernmua III. q. 9, Imò potius contrarium dicendum videtur, eum, qui dilationes querit, minimè confiteri; siquidem dilationibus confessio suam extrahit, & quantum potest eludit. Quare sententia hujus Cap. exaudienda est de præsumpta confessione, quia præsumitur is, qui dilationibus utitur, malam fovere causam. Ita Gloss. Innoc. Imola & Panorm. sic.

2. Neque tamen haec præsumptio sufficit ad condemnandum reum, sed in eum siue fit, ut propter contumaciam suam vel multetur a judice, l. 2, D. Si quis in ius vocat, non jerit; vel auctori in expensas, aliaque damna condemnetur, l. Sancimus 23, C. De jud. & ibi Bald. & alii; vel missionem in bona patiatur, c. 3, c. Quoniam frequenter s, s. in aliis sup. Vi sit non contest. vel excommunicetur, c. fin. d. tit. Velite non contest. Et hoc in causis civilibus. In criminalibus vero contra reum ciratum, & contumacem; ad condemnandum pro cedit qui-

dem judex, sed in pœnas tantummodo pecuniarias, vel usque ad relegationem, l. Absentem s, D. De pœnis.

Uno casu absens pro confesso habetur, si si jus sū a judice, ut positionibus aetoris respondeat, nolit, aut contumaciter se absenteret, ne respondeat cogatur, text. in c. 2, De confessis lib. 6, Quamvis hodie ex dispositione Conc. Trident. Ses. 25, c. 3, De reform. ad excommunicationem non procedat judex, nisi deficiensibus alii remediis.

Quod vero alii putant ex hoc textu colligi, ex 4 fuga delictum recte probari, alienum est à iure, cum contrarium constet ex l. Lege Cornelii 25, D. De S. C. Syllar. ex l. unica s. & quidem ancilla C. De rapto virg. & ex s. necessitatem Nov. 8, Ut judices sine quoquo suffragio &c. Et ratio est, quia delictum publicum, sive mavis crimen publicum, propter sui momentum, idoneis testibus, vel apertissimis documentis, vel in dictis ad probationem indubitatis, & luce clarioribus probari debet, ut loquitur text. in l. fin. C. De probat. Similis textus est in l. Qui sententiam 15, C. De pœnis. Unde etiam disserit Ulp. respondit, neminem ex suspicionibus damnari oportere, in d. l. Absentem. An vero fuga ex carcere faciat indicium ad toruram, vide Prosp. Farinacium in Præx. criminaliq. 30, num 85, cum seqq. quia alienum est ab hoc proposito nostro.

In Cap. Nonne 5.

S U M M A R I A.

1. Negans unum ex duobus simul propositis alterum affirmare præsumitur.
2. Fallit in rebus coherentibus, & quarum altera accessorie venit.
3. Casus omissus remaneat in dispositione juris communis.

Ex hoc Cap. præsumptum sive axioma istud, elicitor, quod qui ex duobus simul propo- sitis alterum tantummodo negat, præsumatur alterum tacite affirmasse, idque ab exemplo Christi colligit hic textus. Cum enim Ioan. c. 8. Christo objectum esset à Judæis, quod Sa- maritanus esset, & dæmonium haberet, ipseque respondisset, se non habere dæmonium, colligit

Q. 3

ex eo